"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ , ତୁମକୁ ଆସୁରୀ ଗୁଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଏହା ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେଉଁ ପାଠପଢା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପଢୁଛ, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ପଢାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର:- ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢା, ଅପବିତ୍ରରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାର ଶିକ୍ଷା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ପଢାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ସହଜ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଉଭୟ ତ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଜଣେ ଅଲୌକିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପାରଲୌକିକ । ଉଭୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଅବିନାଶୀ ପାରଲୌକିକ ବାବା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ, ଏପରି ପାଠପଢା କେଉଁଠି ପଢା ହୋଇନଥାଏ । ତୁମେମାନେ ସତସଙ୍ଗ ତ ବହୁତ କରିଛ କାରଣ ତୁମେ ସବୁ ଭକ୍ତ ଥିଲ ନା । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ ଗୁରୁ କରିଛ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ, ମୁଁ ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛି । କୌଣସି ଗୁରୁଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକ ପାଠପଢାଇଥାନ୍ତି, ଯେଉଁ ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଯେଉଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ, ତାହା ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ , ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ ନା । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ଆସୁରୀ ଗୁଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠାକୁ ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ରର ହିଁ ମହିମା କରାଯାଇଥାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ଆମେ ନୀଚ୍ଚ ଅଟୁ । ତୁମକୁ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳିଛି । ବାବା ଭବିଷ୍ୟତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରିବା ସହିତ ତୁମକୁ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ବିକାରର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମେ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ । ସେଠାରେ ଯେପରି ରାଜାରାଣୀ ସେହିପରି ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ପଞ୍ଚାୟତୀ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରାଜା ରାଣୀମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ଥିଲେ । ପତିତ ରାଜାମାନଙ୍କ ମହଲରେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ, ଜାଣିଥିଲେ ଏହି ଦେବତାମାନେ ଅତୀତରେ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ସ୍ମୃତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଦେବତାମାନେ ଶରୀରଧାରୀ ଥିଲ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସି ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ।

ବାବା ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ତୁମକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ନେହ କରୁନଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିନଥାଏ, ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ଏଭଳି ଗଢିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ତୁମେ ପବିତ୍ର ଯୋଡି ଥିଲ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ-ରୂପ ନେଇ ଅଭିନୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ । ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ବହୁତ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି ଯେ କ'ଣ କରିବୁ , କିପରି ଏକତ୍ର ରହି ପବିତ୍ର ରହିବୁ । ଏକତ୍ର ହୋଇ ରହିବା ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ବିଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୁଢା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବା ତଥା ପରସ୍ପରର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିବାହ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର କଥା ତ ଅଲଗା, ଗୃହସ୍ଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବିବାହ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହାନ୍ତି । ବିବାହ କରିବା ପୁଣି ପିଲାଛୁଆଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିବା ଏଭଳି ଜାଲ କାହିଁକି ବିଛାଇବା ଯେଉଁଥିରେ ନିଜେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯିବା । ଏହିଭଳି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ୪୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ରହିଥା'ନ୍ତି, ଏହାପରେ କ'ଣ ବିବାହ କରିବେ କି! ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ତ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ରହିଲା ଶରୀରର ବନ୍ଧନ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଦିଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାର ନାହିଁ, ନିରାକାର ଶିବ ତ ଦେହଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ

ରହିଛି । ଆତ୍ମାକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା, ଏଥିରେ କିଛି ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମର ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା, କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ଯାହାକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ଯାହାକି ଏବେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଉଭୟେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ଥିଲା । ଏବେ ଅପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ-ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନାହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ, ଏବେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ନତମସ୍ତକ ହେଉଛ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗରେ, ବୌଦ୍ଧମାନେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଆଗରେ, ଶିଖମାନେ ଗୁରୁନାନକଙ୍କ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡିଥାଏ ଯେ ଇଏ କେଉଁ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ପାଇଁ ତ କହିଥା'ନ୍ତି ଏମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କେଉଁଆଡେ ଗଲା । ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ତେବେ ସେହି ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ଭାରତରେ ତ ଅସରନ୍ତି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ଅନେକ ମତ ରହିଛି । ଶିବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନାମ -- ଶିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସିଏ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନାମ ବଦଳିଯାଉଛି । ନାଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ ମତ ଥିବାରୁ, ଅନେକ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ୱାରରେ ଗଲେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଅଛି । କେବଳ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିବା ସମୟରେ କୌଣସି ପୂଜା ଆଦି କରୁନଥିଲ । ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲ, ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲ । ତାକୁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ଆଉ କେହି ଏଭଳି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବରେ ଏହିମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ରହିବ ନାହିଁ । ନିରାପଦ ପାଇଁ ହିଁ କିଲା ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ନଥାଏ । କାରଣ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଶତ୍ରୁ ନଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହେଉଛୁ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ନେଉଛ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ହିଁ ରାଜତ୍ୱ ମିଳିବ । ଭଗବାନୁବାଚ — ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରିଦେଉଛି । ଏବେ ତ କେହି ରାଜା-ରାଣୀ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେ ଲଢେଇ-ଝଗଡା ଆଦି ହୋଇଚାଲିଛି । ଏହା ହେଲା କଳିଯୁଗ, ଲୌହ ଦୁନିଆ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆରେ ଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ବାବା ତୁମକୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର କଲ୍ୟାଣ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଆମେ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସିବୁ । ବାକି ଯେଉଁ ସବୁ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ପବିତ୍ର ଦେଶର ନିବାସୀ, ଯାହାକୁ ନିର୍ବାଣଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ କେବଳ ଅଶରୀରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ଏବେ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏପରି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ନିର୍ବାଣଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଏଠାରେ ତୁମକୁ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ଆସି କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? କେହି କହିପାରିବେ କି! ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ରଥରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଘୋଡା ଗାଡିର ରଥ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ କେଉଁ ରଥରେ ବିରାଜମାନ କରୁଛି ଏକଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପୁଣି ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେହି ବି ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ହେଲା ଦିନ, ଭକ୍ତି ହେଲା ରାତି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ତଳକୁ ଖସିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିର କେତେ ଆଡମ୍ବର ରହିଛି । କେତେ କୁମ୍ଭମେଳା, ଅମୁକ ମେଳା ଆଦି ଲାଗୁଛି । ଏପରି କେହି ବି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଅଟେ । ତୁମକୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ପାଠପଢାଇଥିଲି ସେହି ପାଠ ପଢାଉଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିଲ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିଲେ ..... ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ହିଁ ଏପରି କରିବେ ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଅପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମର ଥିଲୁ, ଏବେ ବାବା ଆସି ପୁଣି ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଉଛ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ମତକୁ ହିଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ର ଅର୍ଥ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଏହି ଉପାଧି ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର କିନ୍ତୁ ଗୁରୁମାନେ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ମାଳା ଗଡାଉଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରକୃତରେ ମାଳା ହେଉଛି ୧୦୮ ଦାନାର କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ୧୬୧୦୮ ଦାନାର ମାଳା ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଆଠଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାରିଯୋଡି ଏବଂ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଆଠଜଣଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟରତ୍ନ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ନବମରତ୍ନ ମୋର ପ୍ରତୀକ । ଏମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି

। ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ, ରେଙ୍ଗୁନରେ ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଅଛି, କହୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସ୍ନାନ କରିଲେ ପରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନ ସ୍ନାନ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ବାକି ସେସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ଏମିତି ତ କେବେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରିଲେ କେହି ପରୀ ହୋଇଯିବେ । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଦିଲୱାଡା, ଗୁରୁ ଶିଖର ଆଦି ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ବାବା ବହୁତ ଉଚ୍ଚରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଏବଂ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ନିବାସ କରୁଛୁ , ତାହା ହେଲା ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ତ କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ପାଇଁ ରହିଛି । ତାହା କୌଣସି ଦୁନିଆ ନୁହେଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ବା ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ପାଇଁ ଏକଥା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବିଶ୍ୱ ତ ଗୋଟିଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ହିଁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା ହେଉ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିନହାଁନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱଧର୍ମ ହିଁ ଶାନ୍ତି । ବାକି ଜଙ୍ଗଲରେ କ'ଣ ଶାନ୍ତି ମିଳିପାରିବ କି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଏବଂ ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ଯିଏବି ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବେ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ, ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସିବୁ ବାକି ଏତେ ସମୟ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ରହିବୁ, ଏହା ତ ଭଲ କଥା, ବହୁତ ସମୟ ମୁକ୍ତିରେ ରହିବୁ । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ଗୋଟିଏ-ଦୁଇଟି ଜନ୍ମ ନେବେ । ତେବେ ଏହା କ'ଣ ? ଯେପରି ମଶା ଜନ୍ମ ହୋଇ ପୁଣି ମରି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ଏଠାରେ କ'ଣ ସୁଖ ଅଛି । ତେବେ ଏଭଳି ଜନ୍ମ ତ କୌଣସି କାମକୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କୌଣସି ପାର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମର ପାର୍ଟ ତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ତୁମଭଳି ସୁଖ କେହି ଭୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । କରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲ । ତୁମେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଲବ୍ଧ ପାଉଛ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ତ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହିଭଳି ହିଁ ଡ୍ରାମା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ହେବ । ନଚେତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମକୁ କାଶ ହେଉଛି ତେବେ ତାହା ସ୍ୱତଃ କିପରି ଠିକ ହେବ ? ଔଷଧ ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । କେହି କେହି ଏହିଭଳି ଡ୍ରାମା ଉପରେ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ଡ୍ରାମାରେ ଥିବ ହେବ । ଏହିଭଳି ଓଲଟା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ପିଲାମାନେ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡି ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି — ମାୟାଠାରୁ ହାରିବା । ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା--

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ଉପରେ ଚାଲି ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ଦେବତାମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନକୁ ଓଲଟା ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ବୋଲି କହି ବସିଯିବାର ନାହିଁ । ପାଠପଢା ଉପରେ ପୂରା ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ମାୟାର ଶକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ ।

ସ୍ନେହରେ ସମାହିତ ହୋଇଯିବା ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ବରଦାନ ଅଟେ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ସ୍ନେହର ସାଗର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ରୂପୀ ହୀରା-ମୋତିର ଥାଳି ଭରପୁର କରି ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସ୍ନେହରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ । ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ପାହାଡ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପାଣି ଭଳି ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ଯଦି ମାୟାର କୌଣସି ବି ବିକରାଳ ରୂପ ବା ରାଜକୀୟ ରୂପ ତୁମ ପାଇଁ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ତେବେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଡି ରୁହ । ତେବେ ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ମାୟାର ଶକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶରୀର-ମନ-ଧନ, ମନ-ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସଦା ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଯୋଗୀ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****